

Hvordan temme Uberdyret

DELINGS-ØKONOMI
Jon Ramvi

Erna Solberg sa til VG 7. januar at hun så flere muligheter enn problemer med delingsøkonomien, som taxitjenesten Uber og hotelltjenesten Airbnb. Hun sa videre at forbud ikke er løsningen. Dette var en gledelig nyhet. Spørsmålet nå er hvor grensen skal settes på denne skalaen fra dagens fritt vilt, til forbud.

Regulering settes tradisjonelt i kontrast til innovasjon. Innovasjon beveger seg raskt og er disruptiv; den forstyrrer og utfordrer de eksisterende markedene. Lite regulering gir altså mer innovasjon og driver samfunnet framover.

Men det er ikke med det sagt at regulering er det motsatte av innovasjon, og derfor kun er et onde.

Regulering er samfunnets anerkjennelse av at innovasjonen er en god idé, og at den nå må reguleres for å passe inn i samfunnet vårt. På samme måte som det forventes en modning fra vi er ungdom i kjapp endring til vi trer inn i de voksens rekker, er regulering samfunnets måte å godta innovasjonen inn i samfunnets rekker.

Så jeg er, på tross av å være teknologioptimist, positiv til regulering av delingsøkonomien. Nå kommer tida for å redusere delingsøkonomiens svakheter og å hjelpe dens styrker gjennom regulering.

Jeg mener det derfor nå er viktig å ikke bruke gamle tankesett, men å lage helt nye regler, som er tilpasset svakheter og styrkene til delingsøkonomien.

LA DEN VOKSE FRITT EN STUND: Det er uheldig om Uber skal reguleres som en taxinæring nå. Vi må trappe opp reguleringen gradvis, skriver forfatteren. **FOTO: ANDREW CABALLERO-REYNOLDS, AFP/SCANPIX**

Delstaten New York sto ovenfor samme reguleringsproblemet med digitalvalutaen Bitcoin og vedtok i høst deres «BitLicense». I vurderingen av hvordan reguleringen har fungert, er

ulovlig å bruke for innbyggere og bedrifter i New York, som betyr at den største innovasjonen innen finans på mange hundre år, og Wall Street, finansnæringens høyborg, er revet fra hverandre, noe som igjen stagnerer utviklingen.

” Vi må ikke bli fristet til å resirkulere gamle kjente klær og trekke dem over denne innovasjonen.

Det sentrale er å bli enige om

det stor enighet om at man tok for godt i og regulerte for hardt. I stedet for et naturreservat, ble det skapt en zoologisk hage med kjetting og betong.

I dag har Bitcoin-startups i New York gått konkurs eller flyttet til en annen delstat. Uten lisens er Bitcoins

hva som er innovasjonens styrker, og hvordan vi kan legge til rette for videreutvikling av den. Sagt på en annen måte – i hvor stor grad delingsøkonomi skal reguleres. Vi må ikke bli fristet til å resirkulere gamle kjente klær og trekke dem over denne

innovasjonen.

Føreløpig har vi bare vært vitne til delingsøkonomiens første fase. Det er viktig å la den vokse fritt, iallfall delvis, og ikke falle for fristelsen å regulere den i hjel til fordel for det kjente og trygge. Jeg tror heller vi er tjent med å trappe opp reguleringen etter hvert som vi ser hvordan innovasjonen utvikler seg, og mener det er uheldig om vi nå sier at «Uber er taxi og Airbnb er hotell. Alle reglene er like, og det finnes ingen unntak».

Holder vi tunga rett i munnen, kan kanskje delingsøkonomien florere og leve side om side med markedene vi kjenner i dag.

Jon Ramvi,
tech-gründer
jon@ramvi.no

Noreg har ein vettlaus oljepolitikk

OLJE
Trygve Refsdal

Oljeprisen stuper, på grunn av eit stort tilbod av olje i oljemarknaden.

Låge energiprisar er det verste vi i dag kan ynskja oss for miljøet. Det seinkar arbeidet med energiøkonomisering, det minskar prisen på flybillettar, det gjev oss meir asfalt og eksos, det gjev oss ein meir pompøs livsstil og det aukar våre utslepp av klimagassar.

Den norske staten sin innsats for at dette skjer er betydeleg. Våre oljereservar i Nordsjøen og i Barentshavet står for 0,4 prosent av globale reservar. Og vi står for om lag 1,6 prosent av dagens globale oljeproduksjon. Det betyr at vi tappar ut våre oljereservar fire gonger raskare enn globalt gjennomsnitt.

Om alle oljenasjonar skulle føra ein like uansvarleg utvinningspolitikk som Noreg, så ville altså tilgangen på olje i dagens oljemarknad bli firedobla. Eg repeterer: Firedobla. Dette i eit land med eit oljefond som flyt over av pengar. Kvar er logikken? Har vi gått frå forstanden?

I startfasen av vår oljealder var det full politisk semje om at Noreg skulle vera eit føregangsland. I teorien var vi verdens beste i langsiktig ressursutnytting. Det motsette har altså skjett. Kåre Willoch har peika på nokre av grunnane til dette.

Trygve Refsdal,
Voss
trefsdal@online.no

Venstresida må åpne øynene for Oslo Freedom Forum

OSLO FREEDOM FORUM
James Stove Lorentzen

I Klassekampen 11. januar går nok en gang venstresida til angrep på Oslo Freedom Forum (OFF). Det er skuffende at de fortsatt ikke, etter sju år, innser at dette er en viktig konferanse. Viktig for internasjonalt arbeid, for menneskerettigheter, for demokrati og for dissidenter. Og for byen Oslo.

Først noen tall og fakta: OFF har hatt i underkant av 250 talere fra mer enn 90 land. Latin-Amerika representerer 13 prosent av totalen. Forumet har en glimrende web-side hvor man kan se alle talene og en kort presentasjon av talerne. Disse talene har

mer enn to millioner visninger, tenk hvilken fantastisk kanal det er for mer eller mindre kjente dissidenter, bloggere og journalister.

The Guardian har beskrevet OFF som et «*Davos for revolutionaries*». The Economist har kalt den en «*human rights-festival that attracts brave and enterprising opponents of despotism from all over the world*». Hvilke andre arrangementer får den slags oppmerksomhet?

Under OFF møter aktivister som har bekjempet diktatorer aktivister som ønsker å bekjempe et diktatur. Folk som har følt på kroppen hva regimekritikk innebærer. La oss ikke svikte disse stemmene.

OFF har tatt opp temaer som ytrings- og pressefrihet, kvinners rettigheter og

seksuelle minoriteters rettigheter og barns rettigheter, den feilslåtte krigen mot narkotika, korrupsjon, radikaliserings og terror, karikaturstriden, urfolksrettigheter, slaveri, ulovlig overvåking, mangel på rettssikkerhet, tortur og vilkårlig fengsling.

Menneskerettighetsbrudd og manglende demokrati forekommer ikke bare i høyreorienterte regimer. Venstresida i Norge må innse at dissidenter på Cuba, i Venezuela og i Ecuador har samme legitimitet som de fra Eritrea og Bahrain.

Rødt og SV, men også mange i Arbeiderpartiet har hengt seg opp i at to venezuelanere var invitert til konferansen i 2010. De kan godt ha vært kontroversielle, det er

heller ikke så overraskende i et så polarisert land.

Leopoldo López er aldri etterforsket, tiltalt, langt mindre dømt, for å ha noe med kuppforsøket i 2002 å gjøre. Han ble derimot – i likhet mer enn 300 andre kandidater – utestengt fra valget i 2008. López hadde stiftet det liberale partiet Voluntad Popular (Folkets vilje), og lå an til en oppslutning på 65 til 70 prosent ved ordførervalget i Caracas.

Lopez har sittet innesperret i militærfengselet Ramo Verde i Venezuela siden 18. februar i 2014. Han har status som samvittighetsfange hos Amnesty International.

En annen venezuelaner som har besøkt OFF er Rayma Suprani. Hun jobbet 19 år som tegneserieskaper i en avis. Hun fikk sparken da

hun kritiserte avdøde Hugo Chávez og helsesystemet i landet.

I dagens Europa har de fleste demokrater innsett verdien av tegneserier og karikaturtegninger. Akkurat som vi «alle» støtter Charlie Hebdo bør vi også støtte alle andre kritiske røster, enten de slår til høyre eller venstre.

Jeg inviterer herved Bjørnar Moxnes og Ivar Johansen til å være med meg noen timer på årets forum, så de selv kan se hva dette dreier seg om. Det ville for øvrig overraske meg om tidligere statssekretær i UD og kollega av Espen Barth Eide vil stoppe støtten til OFF. Det tror jeg faktisk ikke Raymond Johansen vil.

James Stove Lorentzen,
Oslo Høyre
jst@jasto.no